

Dört Duvar Bir Tavan

ben sana bu mektubu yazarken haliç'te
gözlerini kapatmış şehri dinliyor gençten bir oğlan
çiçek satıyor yirmisine basmamış çingene kızları az ilerde
ve bursa kalesinde bir adam uykusundan uyanıyor
mavi gözleri mahmur, dağınık sarı saçları tümünden
ben demli çayımdan bir yudum daha alıyorum
'dünya çok anlamsız diyor' yanımdaki yabancı
'ben meursault, memnun oldum' diye ekliyor sonra
elini sıkıyor, kalkıyorum yavaşça ismimi söylemeden
ismim her şeyden çok daha anlamsız onun için, biliyorum
güneş tam tepedeyken prag'ı turluyorum ve alçaldığında bir miktar, münih'teyim
bir memur eylem yapıyor sokakta
böcek gibi eziyorlar bizi kardeşim yazıyor tuttuğu pankartta
derken sırtında koca kamburuyla çirkin bir adam geçiyor
herhalde bu da paris'in alamet-i farika'sı diyor, kalemi olduğu yere bırakıyorum
tüm bunlar gözünün ve gözümün önünde oluyor sevgilim
dört duvar bir tavan bize yeter
tüm insanlarını ve şehirlerini tanımak için evrenin
dört duvar bir tavan bize yeter de artar

Ahmet Uçar
Kimya Bölümü / 4. Sınıf